

Publicerad 2017-03-27 13:47 av MinaTusenOchEn

På samma sätt som vi föds vid olika tillfällen för olika personer, dör vi också på löppande band för olika människor.

Tusen och en begravning!

Jag förstår inte riktigt vad som händer. I ett tillstånd av förvirring går jag runt i mina känslorridor utan att aktivt välja vare sig in- eller utgångar. Jag öppnar dörr efter dörr utan att förstå vad jag håller på med. "FRIHET" står det på en dörr. Efter några sekunders betänketid -medan jag fortfarande inte riktigt förstår vad det finns för koppling dit mellan min person och det som just inträffat- går jag in där. Ett runt och harmoniskt rum, tapetserat i frihetens färger och mönster. Jag ser dansande stjärnor hängande från taket och en horisont som vetter mot en ljuslila framtid. Det hänger en affisch på väggen där det står "ÄNTLIGEN" i stora bokstäver med en stor glad smiley vars breda roade leende inga gränser känner. Det strömmar glada färgrika bilder runtom på rummets alla sex väggar. Färgströmmen tilltar i styrka och intensitet och jag börjar bli snurrig av orienteringstavlans upplösning i strömmen, och drabbas av panik när jag ser röda prickerna som symboliserar min plats på tavlan rulla runt i en oändlig spiral av tystnader. I ett desperat försök att ta mig ut ur rummet märker jag att hela rummet komprimeras och dras ihop i en röd prick som liknar avstängning av en gammal tjock-tv. Rummet visar sig vara en optisk illusion.

Några dörrar längre bort står det "HJÄRTESORG" på ett stort dubbelsidigt valv vars överdel sticker ut genom taket ut i himlen. Bredvid valvet står "GLÖMSKAN". En spegel i vilken man ser bilder som har i en oändlig djup lagts på och bakom varandra. Det är svårt att se och tyda allt som pågår där inne för alla fläckar och all färg som gått bort. Det ligger några skärvor av glas under spegeln. Något som liknar kvarlevor från ett smäll i det förflutna och som är täckt av damm-kalendrar på vilka är det omöjligt att tyda några anteckningar, bara massa siffror i form av datum och tid. Även siffrorna är svåra att tyda tillbaks till rätt decennium då de beblandats med siffror från andra kalendrar. Inne i spegeln har tiden stannat på nio minuter över sex. Jag vet inte vad det är för dag men en klocka i korridoren visar "FÖRHOPPNING". På väg bort från spegeln ser jag nu en stig som går upp mot en grind på vilken det står "välkommen till GÅRDEN GRAND EUFORI där känslorna expanderar och tiden krymps". Helt plötsligt släcks ljuset och dörrarna till salong "FÖRTVIVLAN" öppnas. Jag sätter mig på en stol framför en stor duk på vilken det visas svartvita bilder. Det är kolsvart i salongen. Man hör viskande varelser från alla rummets sex hörn. Jag tänker jag har sett dessa bilder någonstans och hört viskningarna förut men hinner inte placera dem i rätt minneslucka innan eftertexterna börjar rulla. Från "LUST" till "SLUT".

Full av tomhet går jag hem och smäller alla smällare jag har sparat under dessa tusen år och tretton dagar. Det luktar krut överallt. Både i rummet och i mina öron. Jag tar fram min svarta kostym och vita slips och förstår att jag måste förbereda mig för ännu en begravning. Förhoppningsvis den sista men absolut inte den minsta.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren MinaTusenOchEn med Poeter.se id #87829 innehar upphovsrätten